

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

så snart folketingets samtykke hertil foreligger.

Jeg håber derfor på tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Redegørelse af boligministeren.

Boligministeren (Helge Nielsen): Som bekendt gennemførte regeringen den 30. oktober 1972 en regulering af visse private byggearbejder. Reguleringen har givet anledning til et politisk røre af et omfang — det må jeg erkende — der overstiger, hvad jeg havde forestillet mig. I debatten har der været fremført en række mere eller mindre velunderbyggede påstande. Jeg har derfor fundet det rigtigt at give folketinget en redegørelse for baggrunden for reguleringen og de retningslinjer, som skal lægges til grund ved administrationen af den. Samtidig vil jeg gerne kommentere nogle af de synspunkter, der har været fremme, og som jeg mener trænger til en korrektion.

Baggrunden for reguleringen er ganske enkelt den, at byggevirksomheden er steget til et sådant omfang, at der visse steder har været vanskeligheder med at skaffe den fornødne arbejdskraft. Der har også i visse tilfælde været mangel på materialer til afvikling af det byggeri, der allerede er i gang.

Efter lov om boligbyggeri skal boligministeren gennem forhandling med kommunerne virke for en langsigtet tilrettelæggelse af det samlede byggeri under hensyn til behovet og den forhåndenværende byggekapa- citet. Boligministeren skal altså efter loven sørge for, at byggevirksomheden bliver tilpasset byggekapa- citeten, og med henblik herpå giver loven hjemmel til at gennemføre regulering af bygge- og anlægsvirksomheden. Loven har i denne forbindelse også givet boligministeren hjemmel til at pålægge kommunalbestyrelserne at bistå ved gennemførelsen af reguleringsforanstaltningerne.

Jeg sagde indledningsvis, at byggevirksomheden i øjeblikket har nået et omfang, som gør, at den visse steder er ved at overstige, hvad der er arbejdskraft og materialer til. I årets første 3 kvartaler er det påbegyndte byggeri — det vil sige både bolig-

byggeri og andet byggeri — steget med 16 pct. I de 3 første kvartaler af 1971 blev der påbegyndt godt 7,6 mill. m², og i samme periode i år var tallet 8,9 mill. m². Fuldførelserne er lidt mindre i år, end de var sidste år. Det kan ikke udelukkes, at de store påbegyndelser allerede har bevirket en forlængelse af byggetiden i visse områder. Det igangværende byggeri er både som følge af de store påbegyndelser og de forholdsvis små fuldførelser nået op på knap 14 mill. m². Det er den største byggevirksomhed, vi endnu har haft her i landet. Den tidligere rekord var 12,5 mill. m², som blev nået under den tidligere regering i efteråret 1970.

Stigningen i det påbegyndte byggeri skyldes alene en vækst i det private enfamilieshusbyggeri. Dette byggeri er i løbet af året steget med næsten 60 pct. fra godt 20.500 lejligheder i de første 3 kvartaler i fjor til 32.500 lejligheder i de samme kvartaler i år. Det private enfamilieshusbyggeri er den del af byggeriet, der har varieret mest fra år til år, men der har samtidig været en langtids- tendens til, at denne form for boligbyggeri kommer til at udgøre en stadig stigende andel af det samlede boligbyggeri. Den seneste vækst i parcelhusbyggeriet satte ind allerede i 1. kvartal 1971, og påbegyndelserne har i hvert af de senere kvartaler været betydelig større end i de tilsvarende kvartaler året forud indtil 3. kvartal i år.

Den største vækst i påbegyndelsen af privat enfamilieshusbyggeri kom i 2. kvar- tal i år, hvor påbegyndelserne var over dobbelt så store som i 2. kvartal 1971. Væksten blev utvivlsomt forstærket af de påbegyndelser, der gik forud for ændringerne af momsreguleringen pr. 1. juli 1972. Det areal, der er berettiget til momsgodtgørelse, blev fra dette tidspunkt som bekendt nedsat til 100 m². Man skulle herefter forvente, at der kun ville blive påbegyndt et forholdsvis ringe antal enfamilieshuse i 3. kvartal. En ganske foreløbig opgørelse af påbegyndelserne i 3. kvartal har imidlertid vist, at der nok har været et fald i påbegyndelserne, men det er blevet langt mindre end forventet. Alt i alt har der i årets tre første kvartaler været en vækst i dette byggeri på ca. 60 pct., og med den byggelyst, der har været for opførelse af parcelhuse, kunne man næppe regne med et større fald i påbegyndelserne i de kommende kvartaler, medmindre

[Boligministeren.]

der gennemføres en regulering af dette byggeri.

Den øvrige del af boligbyggeriet omfatter hovedsagelig det støttede og offentlige boligbyggeri. Dette havde i årene fra 1966 og til og med 1970 et gennemsnitligt omfang på ca. 17.500 lejligheder, medens der i 1971 kun blev påbegyndt godt 14.000 lejligheder. I indeværende år tyder udviklingen gennem de første tre kvartaler på et byggeri af samme størrelsesorden.

Hovedparten af dette byggeri er det almennyttige byggeri med offentlig støtte, hvor der er en årlig bevillingsramme på 13.000 lejligheder. Rammen blev imidlertid ikke udnyttet i 1971-72, hvor der kun blev bevilget 10.700 lejligheder. I 1972-73 forventes samme udnyttelse af bevillingsrammen.

Det samlede påbegyndte erhvervsbyggeri har gennem ret mange år andraget omkring 2,5 mill. m², heraf 1,4 mill. m² fabriks- og værkstedsbyggeri, 0,6 mill. m² kontor- og butiksejendomme samt 0,5 mill. m² andet erhvervsbyggeri. Udviklingen var vigende i 1971 og den forløbne del af 1972, dels som følge af det langsomme tempo i økonomien som helhed, dels fordi den midlertidige importafgift og usikkerheden omkring EF-tilslutningen har bevirket en udsættelse af en række investeringer.

Bortfaldet af importafgiften, fremgangen i industrieksporten og en øget aktivitet i den indre økonomi skulle derfor betinge en kraftig vækst i de erhvervsmæssige investeringer i 1973. EF-tilslutningen vil uden tvivl understøtte et sådant investeringsopsving, både fordi den åbner for nye markeder i de kommende år, og fordi den formentlig vil stimulere udenlandske virksomheder til øgede direkte investeringer her i landet. Det var vurderingen i det økonomiske sekretariats sidste økonomiske oversigt.

Dansk Landbrugs Realkreditfond har oplyst, at landbrugsbyggeriet, dvs. landbrugs opførelse af avlsbygninger, allerede i 1972 har ligget på et betydelig højere niveau end i de foregående år som følge af en foruddiskontering af EF-medlemskabet. Det skønnes, at landbrugsbyggeriet i 1973 yderligere vil stige med 20-30 pct. De stigende smørpriser vil utvivlsomt give anledning til en ret betydelig vækst i kostalds-

byggeriet, der gennem mange år har ligget på et ret lavt niveau.

Det samlede påbegyndte erhvervsbyggeri vil i 1973 forøges — måske med 20-25 pct. — hvorefter påbegyndelser af erhvervsbyggeri som helhed kan forventes at ville andrage ca. 3,0 mill. m² etageareal i 1973.

Det påbegyndte byggeri af ikke-erhvervs-ejendomme — i det væsentlige offentligt byggeri — har gennem de senere år andraget knap 1,3 mill. m² med 1969 og 1970 som undtagelser, hvor det faldt til 1,1 mill. m² for året efter at stige til 1,5 mill. m².

Det kommunale byggeri andrager ca. halvdelen af ikke-erhvervs-ejendommene. Efter en opgørelse af budgetterne i amts- og primærkommunerne kan man regne med en mindre stigning i investeringsudgifter til nybyggeri fra 1971-72 til 1972-73 på 0,3 milliarder kr. til 3,2 milliarder kr. Under hensyn til omkostningsstigningerne skulle man regne med knap samme reale investering. Dette tyder de hidtil foreliggende oplysninger om det påbegyndte kommunale nybyggeri imidlertid knap på. For finansåret 1973-74 er det hensigten at holde det samme kommunale investeringsbeløb som i 1972-73, og sker der ingen forskydninger i fordelingen på byggeri og anlægsvirksomhed m. v., vil det på grund af den forventede omkostningsstigning medføre en mindre reduktion af det påbegyndte kommunale nybyggeris omfang i det kommende år.

Da tilsvarende sparebestræbelser gør sig gældende for det statslige nybyggeri, må man regne med et mindre fald i påbegyndelserne af offentligt ikke-erhvervsbyggeri i indeværende og i kommende år.

Det kan herefter anslås, at påbegyndelserne af det offentlige byggeri i indeværende år vil blive noget mindre end sidste år — antagelig ca. 1,1 mill. m².

Som forholdene nu tegner sig, tror jeg, det er realistisk at regne med, at der for 1972 som helhed vil blive påbegyndt nyt byggeri svarende til ca. 12 mill. m² etageareal eller ca. en femtedel mere end sidste år.

Ser vi på beskæftigelsen inden for byggeriet, viser arbejdsløshedsstatistikken, at beskæftigelsen af faglærte byggearbejdere er forøget fra 81.000 i 3. kvartal 1971 til godt 82.000 mand i 3. kvartal i år. Beskæftigelsesstigningen har medført det glædelige, at der har været et fald i ledigheden på

[Boligministeren.]

500 mand. Ledighedsprocenten i hele landet er faldet fra 2,3 til 1,7. Faldet i ledighedsprocenten er blevet forstærket i løbet af den sidste måneds tid.

I betydelige dele af landet er ledighedsprocenten så lav, at der har været vanskeligheder med at skaffe den fornødne arbejdskraft. Antallet af ubesatte pladser i bygge- og anlægsvirksomheden var således ved udgangen af august og september måned ca. 1.600 eller dobbelt så stor som for et år siden. I mange områder er der sket en af-folkning af de store byggepladser — specielt hos entreprenører med fastpris-kontrakter, som har klaget over afvandring. Det er sagt, at arbejdskraften er vandret til parcelhusbyggeriet.

Der har tillige i den forløbne del af året været vanskeligheder ved at dække efterspørgslen efter byggematerialer som følge af de stærkt forøgede påbegyndelser. Nogle undersøgelser, som boligministeriet har foretaget ved henvendelse til et stort antal firmaer og organisationer, viser, at materiale-vanskelighederne har gjort sig gældende bl. a. for teglprodukter, træ, eternitplader, radiatoren og glas. De større bygherrer og entreprenører har bl. a. på baggrund af udviklingen på et forholdsvis tidligt tidspunkt foretaget ret store opkøb af de fornødne materialer, således at vanskelighederne er blevet koncentreret på det mindre parcelhusbyggeri. Materiale-vanskelighederne har bevirket en ekstraordinær prisstigning på en lang række materialer, især hvor indkøbene sker hos andre end de normale leverandører. Det er muligt, at en del af disse materiale-vanskeligheder vil fortsætte.

En række lande forventer en betydelig vækst i deres byggevirksomhed, der gør det vanskeligt for Danmark at sikre den nødvendige import. Leveringstiden for mange af de importerede byggematerialer er blevet væsentligt forlænget, samtidig med at der er sket en ikke ubetydelig stigning i importpriserne.

Som jeg allerede har nævnt, må vi forudse, at vi i den kommende tid må regne med en vækst i erhvervsbyggeriet, affødt af vor tilslutning til EF. Det er nødvendigt for os, at det erhvervsbyggeri, som skal sikre den fortsatte økonomiske vækst her i landet og

give os mulighed for at konkurrere i det større marked, får mulighed for at udvikle sig. Hvordan skal man sikre disse muligheder, når situationen er den, at landets byggekapa-citet i dag er udnyttet i en sådan grad, at der ikke er plads til nogen vækst i industri- og landbrugsbyggeriet?

Som situationen er, kan vi heller ikke se bort fra, at dele af det byggeri, der allerede er i gang både i det almennyttige byggeri og i det kommunale og statslige byggeri af institutioner, kan komme i vanskeligheder. De vanskeligheder, jeg tænker på, er afvandringen af arbejdskraft fra byggepladserne, hvor arbejdet — uanset om det udføres efter bestemmelserne om fast pris og tid — skal holdes inden for snævre og på forhånd bevillingsmæssigt fastsatte økonomiske rammer. Det er vigtigt, at der ikke opstår fordyrelser og forsinkelser af byggeriet, og det vil blive følgen, hvis arbejdet skal strækkes eller der sker overbud til arbejdskraften for at fastholde den på byggepladserne. Det kan også give anledning til fordyrelser og forsinkelser, hvis man ikke kan få de fornødne materialer og eventuelt må købe andre og mere kostbare materialer i stedet.

Jeg har med det, jeg har sagt, forsøgt udføreligt at gøre rede for baggrunden for den regulering, der er gennemført, men jeg vil gerne hertil føje, at situationen ikke er ens i hele landet, ligesom jeg vil understrege, at reguleringen ikke er udtryk for, at byggeriet skal skæres ned. Reguleringen tager sigte på at tilpasse byggevirksomheden til byggekapa-citeten, således at vi kan sikre beskæftigelsen inden for byggesektoren, men samtidig også sikre os imod, at et for stort pres fører til fordyrelser og forsinkelser af de enkelte byggerier.

Reguleringen, der er gennemført ved en bekendtgørelse af 30. oktober 1972, er søgt tilrettelagt så smidigt som muligt. Den er derfor overladt til kommunerne og arbejds-markedsnævnene, som kender forholdene de enkelte steder og derfor har de bedste muligheder for at sikre en smidig administra-tion.

Reguleringen omfatter følgende katego-rier af byggearbejder:

- 1) Privat parcel-, række- og kædehusbyggeri.

[Boligministeren.]

- 2) Sommerhusbyggeri.
- 3) Bygninger til brug for banker, sparekasser og forsikringselskaber.
- 4) Servicestationer, benzintankanlæg, garageanlæg og parkeringspladser.

For disse byggeriers vedkommende skal der fremtidig til påbegyndelse en tilladelse fra kommunalbestyrelsen. Andre byggerier skal ikke have denne særlige tilladelse. Disse byggerier kan altså uden videre påbegyndes. For de byggerier, der er undergivet regulering, skal kommunerne tage hensyn til det byggeri, der kan gå i gang uden tilladelse. De regulerede byggerier må ikke tillades igangsat, hvis det kan medføre vanskeligheder med hensyn til arbejdskraft og materialer for de ikke-regulerede byggerier — herunder navnlig industri- og landbrugsbyggeriet — og de byggerier, som allerede er eller måtte være i gang. Reguleringen af et eventuelt for stort pres inden for byggesektoren skal altså ske gennem en dæmpning af de særlige kategorier af byggerier, som reguleringen omfatter.

Ved sit skøn må kommunalbestyrelsen holde sig i nær kontakt med de amtslige arbejdsmarkedsnævn og de lokale arbejdsformidlingskontorer. Disse organer er indført for at yde service både for arbejdssøgende og for arbejdsgiverne og naturligvis også for myndighederne. I disse arbejdsformidlingsorganer findes der overblik over arbejdskraftsituationen, og det vil derfor være helt naturligt at drage nytte af disse organer ved reguleringen.

Ordnningen indebærer, at kommunalbestyrelsen i et lokalt område, hvor der ikke er eller kan forventes vanskeligheder med hensyn til byggekapaцитeten, kan fortsætte som hidtil med at udstede byggetilladelser uden anmærkninger om, at byggeriet ikke straks kan påbegyndes. Byggetilladelser har efter bygge Lovgivingen gyldighed i ét år, men da det kan være vanskeligt at overse situationen på arbejdsmarkedet så langt frem, er det i bekendtgørelsen fastsat, at en tilladelse til påbegyndelse af et reguleret byggeri kun gælder i 2 måneder. Er det ikke igangsat inden denne frist, må kommunalbestyrelsen tage stilling på ny til, om påbegyndelsen kan finde sted.

De byggetilladelser, der er udstedt efter bygningslovgivningen inden reguleringens

ikrafttræden, dvs. inden den 30. oktober 1972, har stadig gyldighed, og disse byggerier kan iværksættes inden for den frist, som en byggetilladelse normalt har, nemlig 1 år. Disse uudnyttede byggetilladelser må imidlertid indgå i kommunalbestyrelsens skøn over fremtidige igangsættelser, således at de fremtidige tilladelser afstemmes med den belastning, som igangsættelse af de tidligere givne byggetilladelser vil betyde for byggevirksomheden i kommunen.

Der er i et cirkulære, som er udsendt i forbindelse med reguleringens gennemførelse, givet visse retningslinjer for kommunalbestyrelsens administration af reguleringen. Der er således særlig peget på, at der ved administrationen må sikres fornøden kapacitet til byggearbejder til erhvervsformål. Der er endvidere peget på, at tilladelserne til igangsætning kan gives efter tidspunktet for ansøgningernes indkomst til kommunalbestyrelsen, men dog sådan, at der også bør tages hensyn til behovet i kommunen for byggeri af den omhandlede art. Heraf følger, at det vil være naturligt at lade helårsbyggeri gå forud for sommerhusbyggeri, ligesom det vil være naturligt at udskyde garagebyggeri el. lign. i det omfang, der er lokalt behov for byggeri af de øvrige kategorier.

Der er endvidere peget på, at mindre arbejdskrævende byggeri som f. eks. industrialiseret typehusbyggeri og montagebyggeri kan tillades udført forud for mere arbejdskrævende byggeri.

Formanden: Jeg anmoder om, at man giver de medlemmer, der har lyst til at lytte, virkelig lejlighed til det.

Boligministeren (Helge Nielsen): Dette indebærer bl. a. også, at der vil kunne tages særligt hensyn til byggeri, der opføres af selvbyggere.

Den sidste retningslinje har været kritiseret fra håndværkerside. Det er blevet sagt, at den indebærer en diskrimination af det almindelige håndværk i forhold til det industrialiserede byggeri. Jeg vil dog hertil sige, at det almindelige håndværksmæssige byggeri har større muligheder for at gå over i andet byggeri, end de specielle typehusforetagender i mange tilfælde har, og at det derfor måske snarere ville have været en diskri-

[Boligministeren.]

mination, hvis der ikke kunne tages særligt hensyn til de industrialiserede typehusfirmaer. Hertil kommer — og det er vel det mest afgørende — at reguleringen ikke har til formål at skaffe arbejdsløshed inden for byggesektoren og altså heller ikke inden for de almindelige håndværksfag. Er der ikke brug for den kapacitet, som håndværksmesteren har, til et øget industribyggeri eller landbrugsbyggeri, vil kommunerne give tilladelse til regulerede arbejder, som ønskes gennemført i kommunen.

Den ordning, som jeg har omtalt foran, har ikke uden videre kunnet sættes i værk i hovedstadsområdet, dvs. de 3 hovedstadsamter. Her er tale om et stort område, som byggemæssigt hænger stærkt sammen, uanset at området omfatter mange selvstændige kommuner. Den enkelte kommunalbestyrelse kan derfor her ikke på samme måde som i andre områder af landet, danne sig et skøn over, hvordan en tilladelse vil påvirke byggekapaaciteten i området. Det er derfor fastsat, at de tilladelser, den enkelte kommunalbestyrelse kan give, ikke må overstige gennemsnittet af byggetilladelser til vedkommende formål i de to foregående finansår. Er der behov for og byggekapaacitet til yderligere byggeri, kan kommunen af boligministeriet få tilladelse til at give yderligere tilladelser.

Det har været kritiseret, at der på denne måde er gennemført strammere bestemmelser for hovedstadsområdet end i det øvrige land. Det har i denne forbindelse også været fremhævet, at arbejdskraftsituationen har været mindre spændt i hovedstadsområdet end i det øvrige land, og at det følgelig skulle være helt ulogisk, at der er gennemført en strengere regulering i hovedstadsområdet end i det øvrige land. Ordningen er ikke udtryk for, at reguleringen skal være strengere i hovedstadsområdet end i det øvrige land, men skyldes, som jeg før har sagt, de særlige forhold, der hersker i hovedstadsområdet af administrativ art.

Da reguleringen blev sat i værk, overve-

jede vi, om grænsen for de tilladelser, der skulle kunne gives, skulle være gennemsnittet af tilladelser i de sidste 3 år. Det ville have givet et noget større gennemsnit. Det ville også have været lidt vanskeligere for kommunerne at tilrettelægge ordningen på dette grundlag. Det første af sammenligningsårene ville have været året forud for det ret betydelige antal kommunale sammenlægninger, der fandt sted pr. 1. april 1970. Hertil kommer, at det på forhånd var vanskeligt at skønne over, om den ene eller den anden grænse var den mest rigtige. Vi valgte derfor gennemsnittet af de sidste 2 år som grundlag for reguleringen, vel vidende, at denne retningslinje var mere streng, end gennemsnittet for de sidste 3 år ville have været. Det må ses i sammenhæng med, at det ville have været mere ubehageligt at stramme reguleringen, når den først var gennemført, end at lempe den på et senere tidspunkt ved at give yderligere tilladelser. Efter reguleringens iværksættelse har ministeriet indhentet oplysninger fra kommunerne i hovedstadsområdet. Disse oplysninger har vist, at mange kommuner inden reguleringen har givet så mange tilladelser, som de kan, efter gennemsnittet.

Da presset på byggekapaaciteten som nævnt ikke er stærkest i hovedstadsområdet, er jeg klart indstillet på på grundlag af de oplysninger, vi nu har, at overveje at give kommunerne yderligere tildelinger i den nærmeste tid.

Jeg vil herefter gerne knytte nogle kommentarer til de synspunkter, der har været fremsat i tiden efter reguleringens iværksættelse.

Det er blevet sagt, at reguleringen er gennemført for at sikre plads til et øget almennyttigt byggeri og for at få de ledige lejligheder i dette byggeri udlejet. Denne påstand kan jeg blankt og helt afvise. Vi regner ikke med i år at udstede flere bevillinger til almennyttigt byggeri, end vi gjorde i fjor, dvs. mellem 10.000 og 11.000 lejligheder, uanset at den ramme, vi har for det almennyttige byggeri, er 13.000 lejligheder. Uan-

[Boligministeren.]

set reguleringen vil der fortsat være et rekordbyggeri af parcelhuse.

Det er heller ikke rigtigt, når det er sagt, at vi stopper parcelhusbyggeriet. Ordningen er tiltællagt sådan, at der gives tilladelser også til nye parcel- og rækkehuse, men det må blot sikres, at der er arbejdskraft og materialer hertil, når der samtidig skal være mulighed for den udvikling i erhvervsbyggeriet, der som nævnt har afgørende betydning for det erhvervsliv, som vi alle skal leve af, og som også er en nødvendig forudsætning for, at vi kan have råd til et fortsat stort boligbyggeri. Når der skal gribes ind, er det vel rimeligt, at det bliver over for det byggeri, som har haft den største vækst.

En anden betragtning har været, at der føres en siksakkurs fra regeringens side. Ved ændringer i momsrefusionen og ved 2½ pct. afgiften har vi givet stimulanser til at fremskynde byggeri af parcel- og rækkehuse og derved i virkeligheden skabt den situation, der nu gribes ind over for. Jeg har tidligere i min redegørelse erkendt, at påbegyndelserne utvivlsomt er blevet forstærket af ændringerne i momsreguleringen pr. 1. juli 1972. Det var nok en fejl, at vi dengang satte så lang en ikrafttrædelsesfrist for de foretagne ændringer, som vi gjorde. Det må også erkendes, at den 2½ pct. afgift, som vi gennemførte i september med ikrafttræden pr. 1. oktober 1972, gav mulighed for en fremskyndelse af en del af byggeriet. Synspunktet var dengang ikke så meget kapacitets-synspunktet som hensynet til de ikke helt få mennesker, der kunne komme i klemme ved en for hurtig ikrafttræden af reglerne.

Det har også været kritiseret, at vi ikke, inden reguleringen blev sat i kraft, har drøftet ordningen med organisationer og politiske instanser — jeg tænker her bl.a. på folketingets politisk-økonomiske udvalg og boligudvalget. Men når man skal gennemføre foranstaltninger af denne art og få dem til at virke, må det nødvendigvis ske hurtigt og uden, at der bliver mulighed for at søge at unddrage sig reguleringen ved at igangsætte byggeri. Havde vi optaget forhandlinger til forskellig side, kunne vi have risikeret, at overvejelserne havde givet mulighed for yderligere fremskyndelse af igangsætninger på samme måde som ændringerne i momsreglerne og 2½ pct. afgiften. Noget

sådant ville selvsagt have været yderst uheldigt.

Det er klart, at et indgreb som det, der her er tale om, selv om det er lavet så smidigt, som det er, er et indgreb, der kan gribe forstyrrende ind i folks rimelige og velmotiverede planer. Men heroverfor står, at vi ikke må komme i den situation, at vi ikke kan få udbygget erhvervslivet i den takt, som må forudses i den kommende tid, og hvor forhindringer kunne give os de allerstørste vanskeligheder.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 6) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages punkterne 3-7 på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse. (Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 7) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om kontorl med overholdelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 8) findes i tidenden sp. 337, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 17).